

Hüdaverdi Talay
Kartaltepe Terakki Cad. Barbaros
Sokak No: 104/2 BAKIRKÖY

30
Mayıs
1968

50 Kuruş

YIL: 1

SAYI: 20

İstanbul

TEKSTİL

işçisinin sesi

Mübir :
Rıza GÜVEN
—İstanbul Tekstil
Sendikası adına—
Yazı İşleri Müdürü:
Behir ERSOY

ADRES: Cağaloğlu, Bahçe Ağa
Kat 3 İstanbul Telefon 37 07 00
Dizgi: Meydan Gazetecilik ve
Nefriyat Limited Şirketi
BASKI: Uyar Matbaası

Seyfi Demirsoy diyor ki: "Türkiyede işçi sınıfında vasati ücret ayda 800 liradır. Bu kadar parayı bir arada görmeyen köylü vatandaşlarımız vardır. Milli Gelirden payımızı alıyoruz"

Bu söz Türk Sendikacılığı için yüzkarasıdır

Tekstil "Dur,, demekten anlamayan zihniyete "çüüşş,, demek zorunda kaldı

TÜRK - İŞ Genel Başkanı Seyfi Demirsoy'un Bursa'da Teksif kongresinde yaptığı bir konuşmada «Milli gelirden payımızı alıyoruz, hakkımıza razı olacağız» şeklindeki garip beyanati üzerine, Tekstil İşçileri Sendikası Genel Başkanı Rıza Güven bir basın toplantısı düzenleyerek, Demirsoy'a çatmış ve bu sözlerin arkasında yatan niyeti açığa çıkarmıştır. Rıza Güven bu basın toplantısında şunları söylemiştir:

(Devamı 4. de)

TATLI-SERT

Satılık kalp, satılık böbrek var ...

Abdullah SERT

TEKSİF'İN BOY HEDEFİ OLARAK

RIZA GÜVEN

B A Ş Y A Z I
R I Z A G Ü V E N

İşçi oylarının önemi artıyor

ÇOK partili devreye girdiğimizden buyana siyasi partiler, seçim önceleri işçi sınıfına büyük vaatlerde bulunduktan başka; seçim listelerine göstermelik olarak - sözde - bir iki sendikacıyı yerleştirerek işçi oylarını avlamanın yollarını aramışlardır.

SIYASİ partilerin listelerine, lütfen koyup, yasa organlarına seçtirdikleri - sözde - işçi milletvekilleri ise partilerin disiplini altında ezilmekten başka hiçbir varlık gösterememişlerdir.

HATTA, iktidar partilerinden milletvekili olanların, yüzdeyüz işçi yararma olarak muhalefet tarafından verilen önergeler ve kanun tekliflerinin karşısına çıkarılarak konuşturulduğuna çok rastlanmıştır.

BU oyun, bugüne kadar süregelmiştir. İşçi toplumu, yavaş yavaş uyandığını gören siyasi partiler; son günlerde işçilere daha çok önem vermeğe başlamışlardır.

BU nedenlerdir ki; mahallî seçimler ve ara seçimleri arifesinde, siyasi partilerin listelerinde işçilerin eskiye oranla daha çok yer aldıklarını görüyoruz.

İSTANBUL ve Diyarbakırda seçilecek birer milletvekili için en büyük muhalefet partisinin iki sendikacıyı yoklamada kazandırıp, hükümet merkezinin Belediye başkanlığına da bir sendikacıyı aday gösterdiğini görüyoruz.

BU diğer muhalefet partilerinde de, İktidar partisinde de böyle geliyor.

(Devamı 4. de)

UGRAŞTIGI SENDİKACI

Şükrü Van Kimdir ?

ŞÜKRÜ Van 1341 yılında Malatya'da doğmuş bir süre sanat okulunda okuduktan sonra işçilik hayatına atılmıştır. Evli olup bir oğlu bulunmaktadır.

Şükrü Van'ın işçilik hayatı parlak dönemler geçirmiş, sendikal mücadelede emsallerini aşan bir dürüstlük ve namusluluk örneği vermiştir. İlk sendikal mücadelesi Silivrikapı'daki İstanbul Mensucat İşçileri Sendikasında başlamıştır. O tarihlerde sendikaların yanından geçmekten korkan hatta üyelik aidatlarını vermekten bile kaçınan günümüzün şöhretli sendika ağalarının aksine Şükrü Van, maddî ve mânevî desteğini bu sendikaya vermekten çekinmemiştir. Şükrü Van işçilikle sendikacılık hayatını hiç bir zaman ayırmamıştır. O'na göre sendikacılık işçiler için en tabî ve hattâ zorunlu bir görevdir. İşçi yaşayabilmek, patronların kışkırcıdan kurtulabilmek için sendikacı olmaya mecburdur. Bu anlayışları ki Şükrü Van işçiliğine paralel bir yolda daima amatör sendikacılık yapmış ve hiçbir za-

man sendika kasasından beş kuruş bile almamıştır.

Tok sesli, babacan tavırlı, daima neşeli ve sempatik görünüşü ile Şükrü Van çevresinde sevilen, sayılan, sözlerine itibar edilen bir sendikacı olmuştur. 1951 yılında kurulan İstanbul Tekstil İşçileri Sendikasının bütün

(Devamı 4. de)

ŞÜKRÜ VAN

Gazeteler birbiri arkasına yapılan organ naklini bahsedip duruyorlar. Fransada, İtalyada, Amerikada ve diğer ülkelerde boyuna insanların organları naklediliyor. Bizde de böbrek nakli yapıldı. Türkiye'de kalb naklinin bir uzman doktor gözetiminde büyük bir ekiple yapılacağını yine gazetelerde okuduk.

Yakın bir gelecekte eczanelerde satılık insan organlarını görürsek şaşıracağımızı sanmıyorum.

En önemli haber ise, beş çocuklu bir aile babasının çocuklarını geçindirmek ve okutmak için bütün organlarını satmağa hazır olduğunu söylemesidir. Böylece Türkiye'de bir kısım vatandaşların geleceklerini sağlamak, ailelerini mutluluğa erdirmek için millî piyango ve spor toto unutulmalarına kapılmalarına lüzum kalmıyor. Birgün okumuş, yüksek öğrenim yapmış birisi nasıl güç şartlarda okuduğunu anlatırken "Babam beni okutmak için bir böbreğini sattı" diye konuşabilecektir. Zenginlin hastalığı, fakirin tesellisi haline geldiğinde yine fakir - fukera kaybedecektir. Çünkü Türkiye'de iktisadî şartların bunalımı içinde bulunan ve organını satmağa hazır o kadar çok insan var ki, bunların çokluğu organ fiyatlarını ister - istemez düşürecektir. Ne de olsa arz - talep kanunu iktisat ilminde geçerli...

Derken ölümlere sıra gelecek. Mirasçı sıfatı olan kişi, ölenin hemen kalbini ve diğer organlarını satın "mirasçısı" olmak için acele edecektir.

Beş çocuklu bir aile babasının çocuklarını geçindirmek ve okutmak için bütün organlarını satmağa hazır olduğunu öğrenince başımdan aşağı kaynar su dökülmüş gibi oldum. Kim sokmuştu bu hale bu babayı? Çalışmıyor muydu? Ne yapmıştı da bu adamcağın, toplum böyle dışarı atıvermişti onu? Bir emekçi olmanın başka eylemi yoktu babanın... Sonra Anayasa geldi aklıma. Küçük yapı, ama büyük sözlü o Kanun geldi aklıma. Niye yapılmıştı, kim için yapılmıştı? Emekçinin insanca yaşamasını gerektiğini, Devlet denilen gücün insanı insan yapacak bütün şartları hazırlamak ve de engelleri kaldırmak için her türlü şeyi yapacak zorunda olduğunu Anayasa emretmiyor muydu? Kimdi bu emirleri kulak ardı eden, dinlemeyen? Kimdi Anayasanın ırzına geçen?

Bir avuç mutlu azımlık, yordakçılar, bürokratlar Anayasa'nın ırzına geçmişler ve vatandaş bütün organlarını satmağa hazır duruma sokmuşlardı.

(Devamı 4. de)

DOSTLARLA
DERTLEŞMEDemir-İş
Ceyhan

De bakalım seçim geldi

TOPLUM olarak son yirmi yıldır, şu seçim işlerine kendimizi öylesine verdik ki, sanki başkacana hiç bir işimiz yok. Aslında, biz kendimizi vermedik de, bizi bir takım seçim madrabazları bu oyunun taa içine ittiler. Bizler de farkında bile olmadan, gırtlığımız kadar bu oyuna battık. Bu ayın sonunda gene seçim var. Artık, gazetelerde seçim, meydanlarda seçim, evde seçim, sokakta seçim, işde seçim. Hani, biz de bağıracağız artık, *bir bardak su ver amma içinde seçim olmasın...*

ŞU İKİ KELİMEYİ TANIYALIM...

S seçimlerde en çok duyduğumuz kelimelerden biri, hiç şüphesiz, «propaganda» lâfı olacaktır. Önüne gelen kulaklarımıza bir şeyler fısıldayacaktır ve propaganda yapıyorum diyecektir. Nedir bu «propaganda» dedikleri şey? Oyunu, ona verme, ban ver, demek propaganda yapmak mıdır? Üzülerek söyleyelim ki, bizde, propaganda yapmak, bir çeşit tezgâhtarlık yapmak anlamına kullanılmaktadır. Hani Yahudi tezgâhtarlar vardır, insanın ağzından girip burnundan çıkarak, kötü malı iyi malmiş gibi yutturmaya çalışırlar. Yani, insanı kazıklamağa çalışırlar. İşte politikacılarımız da öyle. Bir çeşit Yahudi tezgâhtar. Ne demek istediği belli değil, neyi anlatmak istediği belli değil, ama ağız kalabalık. Kimi, Kerbelâ vakasını anlatır, kimi Hazreti Ali'yi anlatır, kimi Kur'andan bahseder, kimi ona buna komünist der.

BİR FIKRA...

1960 öncesiymiş. Halk Partisinin ünlü profesörlerinden biri (Şimdi başka bir parti kurdu.) bir seçim öncesi bir köye gitmiş. Başlamış konuşmaya. Anlatıyor babam anlatıyor... Sözü üniversite muhtariyetine getirmiş. Yani üniversitenin kendi başına buyruk olmasını, hükümetlerin ona müdahale edememesini anlatıyordu.

Oyalama günleri geride kaldı!

ON BEŞ GÜNDE BİR
bahir ersoy

VII. Türk-İş Kongresinde, müzakerelerin büyük bir kısmını; sendikaların iç politikada ne yapmaları tutumlarının nasıl olması gerektiği konusu işgal etmiştir. Kongrenin mahallî seçimler arefesinde olması işin önemini daha açık ortaya koyuyordu.

Bazı hatipler «Türk-İş partiler üstü sendikacılık prensibine uygun davranışlara devam etmelidir... Türk-İş'in politikası partiler üstü olmalıdır» diyorlardı. Bu grubun içinde Ankara Mebusu Hasan Türkay'da vardı. Bu tipi savunanlar Türk-İş'in politikada tesir gücünü ortaya koymasını istemiyen bir bunalım içinde idiler.

Diğerleri ise «Türk-İş işçiye gerçek hizmeti yapan, onun temsilcilerine önem veren, program ve prensipleri ile Türk-İş'e en yakın olan partiyi desteklemelidir.» diyorlardı. Bu grubun sözcülüğünü Toleyisten Nusret Aydın, Türkiye Genel Hizmetler Sendikası Başkanı Abdullah Baştürk ve arkadaşları yapıyorlardı. Bunların davranışında ise «partiler üstü politikanın» anlamını ortaya koymak çabası seziliyordu.

miyecekti. Zira «partiler üstü politika»nın tarifi yapılmış hazır. Eğer bu tarif samimiyetle ortaya konsa idi iki grupta bir asgari müşterekte birleşecekti bence.

Siyasî partilerin organı olmadan, çalışma hayatına en iyi şartları getirmeyi vazife edinen yeni hamleler yapacağına inandırmış, programlarını sendikaların programlarına en yakın hale getirmiş partileri seçimlerde destekleme prensibini benimsiyen sendikacılığa partiler üstü sendikacılık denir.

Partiler üstü sendikacılığa sendikalar parti ilişkilerinden uzak, fakat politikanın tam ortasındadırlar. Memleket sorunları ile ilgili gerçekleri dile getiren, hatır için değil toplum için konuşan, bu uğurda kanun ölçüleri içinde hiçbir şeyden yılmadan mücadele edecek yönetici gücüne sahip olacak sendikaların gerçekten cemiyetimizde düzenleyici gücünün yüksek ölçüsünü kimse inkâra cesaret edemez.

Şimdi bu anlayışın ışığında birkaç gündür Türk-İş bünyesinde cereyan eden tartışmalara göz atalım.

Bu ifadeden rahatsız olan Ankara Mebu'su ve Çimse-İş Başkanı Hasan Türkay «Türk-İş ve ona bağlı kuruluşlar ananizamnameleri ile yönetilir. Türk-İş'in son Genel kurulunda kabul edilen ananizamneme göre, Türk-İş partiler üstü politika takip etmeyi ittifakla karara bağlamıştır.» diye cevap vermiştir.

Partiler üstü politikanın yukarıda anlamı içinde Tunç ile Türkay'ın beyanlarını değerlendirirsek kimin haklı olduğunu hemen anlarız.

Soğukpınar bir sendikacıdır. Başkent'in belediye reis adaydır. Tunç onu destekliyor. Hasan Türkay bunun karşısındadır. Niçin?.. Tunç işçi adayların kazandırılmasında toplumun menfaatini görüyor. Sendikacı ve mebus Türkay hayır Türk-İş bunda yetkisizdir. Yapamazsınız diyor. Neden?.. Hani ya partiler üstü sendikacılıktı?..

Demek Türkay arkadaşımızın hâlâ bazı özlemler içinde partiler üstü sendikacılığa anlam verme çabası içindedir. Artık herşey açıklıkla ortaya konmalıdır. Partiler üstü

üniversitenin muhtarlığı da, üniversitenin muhtarlığı. Sözü bitirmiş. Köylülerden biri ayağa kalkmış «bir şey soracam demiş, deminden beri üniversitenin muhtarından bahsettin de, bir kerecik olsun bizim köyün muhtarından bahsetmedim. Nolur, demiş biraz da bizim köyü muhtarıyla uğraşın.

NEDİR PROPAGANDA?

Elbette propaganda yapmak, öyle kuru sıkı lâf sıkıp, oy dilenmek demek değil. Bakın propaganda sözlükte nasıl anlatılıyor: «Propaganda, her hangi bir fikri, bir kanıyı yapmak ve ondan yana olanları çoğaltmak için söz, yazı veya başka araçlarla yapılan etki.» Yani propaganda, bir fikir taşınmalı. Bir fikrin yayılması için yapılmalı. Bizimkilerde fikir mikir ne arar. Bizimkilerin yaptığının başka bir adı var esasta. Bizimkilerin yaptıklarına, sözlükte adıyla sanıyla «DEMOGOJİ» deniliyor. Demagoji de şu demek: «Bir topluluğun duygularına okşamak suretiyle onun kapılğanlığından faydalanarak kendi davasını yürütme yolu, halk avcılığı.» Görüyorsunuz bizimkilerin yaptığı adıyla sanıyla, demagoji. Yani aldatmaca. Geliyor, bizerin hassas olduğumuz konuyu ele alıp, başlıyorlar bizim o duygularımızı istismar etmeğe, Yani bizlerin en büyük derdi, hayat pahalılığı iken, geçim derdi iken, çocuklarımızın yarınlarmın karanlık oluşu iken, ücretlerin düşük oluşu iken, bunların nasıl halledileceğinden bahsetmiyorlar da, bilim adamlarının ekonomi dedikleri meselelerden hiç bahsetmiyorlar da, tutuyorlar, bizim en kutsal duygumuz olan dinimizden bahsediyorlar. Aslında ayaklarını secdeye getiremezsin ya... Hayatlarında hiç namaz kılmamışlardır belki de. Ama olsun, adam bizi kandırıp, gene mandepsiye bastırarak, elimizden oyumuzu alıp, sefa sürülecek. Maksat vatan millet değil, maksat kendi refahı, kendi sefası.

Filmlerde görmüşsünüzdür, Afrika ormanlarında aslan avlamak için, çukur kazarlar, üstünü dallarla örterler, aslan da farkına varmadan gelir, çukura düşer. Yakalanır. Bu demagoji dedikleri şey de, öyle. Adamlar, oyumuzu avlamak için bir çeşit çukur kazıyorlar. Ama manzaranın artık farkına vardık. Adam karşımıza geldi mi, soracağız onlara, sen bırak da demagoji yapmayı, fikirden bahset, bu ekonomik meseleleri hangi yöntemle halledeceksin?...

Bütün münakaşalara rağmen partiler üstü politikanın gerçek tarifi bir türlü yapılmamıştır. Veya tarifin yapılmasına lüzum görülmemiştir. Eğer, önce tarifile konu ele alınsa idi kavga o kadar uzun sür-

Türk-İş Genel Sekreteri Halil Tunç, Ankara Belediye reisi adayı Osman Soğukpınar'ı destekliyeceklerini bildirerek «Türk işçisi kendisine güvenenlere lâyık olduğunu daima ispatlayacaktır. demıştır.

gerçek prensipse Türk-İş yöneticiliğinin anlamı zedelenmeden onun prensibi birlikte savunulmalıdır. Aksi takdirde partiler üstü perdesi arkasında dram oynama günlerinin çok geride kaldığını hatırlatırlar adama.

Nerede görülmüştür Böyle sendikacılar!...

Muhterem işçi kardeşlerim, aziz Tekstil üyeleri Sizlere sesleniyorum.

Sözde sendikacıym diye geçinen Teksif idarecilerinin marifetlerini sizlere teker teker aşağıya sıralıyorum.

Miha İplik Fabrikasında referandum yapacağız diye sizlerden aidat keserek verdiğiniz paralarla sözde eğitim arabası adı altında aldıkları arabayı fabrikanın önüne çektiler hepiniz gördünüz ve biliyorsunuz. O araba ile kim ve neyi eğitecekler buna bir türlü aklım ermedi. Sonra işittim ki arabada şarap içme eğitimi yapıyormuş. İşte senin verdiğin paraların nasıl harcanmış olduğunu gözlerinle gördün.

5.4.1968 tarihinde bir beyanname dağıttılar. İşçilere baskı yapıp yapılmadığı hakkında referandum ya-

pacaklarmış. Eğer baskı ya pılıyorsa jüriyi isten attıracaklarmış. Arkadaşlar sizlere soruyorum, bütün dünya memleketlerinde sendikalar niçin kurulmuştur. Ancak işçi ve usta arkadaşların her hangi bir haksızlığa uğradığı zaman hangi sendikanın üyesi olursa olsun onun hakkını müdafaa etmek vazifesidir. Kaldı ki onlar işçi ve usta arkadaş değil, dağıttıkları beyannamları hakkını müdafaa etmekten çıkarmak mücadelesi yameden anlaşıldığı veçhile işiyorlar. Amma bütün bunlar Teksif Sendikası idarecilerinin yüz karası olarak tarihe geçecektir. Nerde görülmüş bir sendikacının kendilerine oy atmıyor diye işçileri yuhladığı. İşte bu da Teksif Sendikası idarecilerinde mevcuttur. Gözlerinle

gördün. Nerede hangi ülkede işçiye baskı yaparak oy kullandıran sendikacıya rastladın. Nerede kendi çıkarları ve menfaatleri için kendisine kayıt olmayan işçiyi kötüleyen sendikacıyı gördün? Nerede böyle bir sendikacı varsa Allah onları kahretsin.

Sizlere tekrar sesleniyorum, işçi kardeşlerim.

Bu arada ikinci bir beyanname dağıttılar.

Bizim ustalarla, patronla ve müdürle hiç bir işimiz yok. Anayasa çiğneniyor, onu düzelterek, diyorlar.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti Anayasayı ve kanunları leti hükümetiyle idare edilmeyecektir. Teksif Sendikası değil. Eğer Anayasa ve kanunları Teksif Sendikası idare ediyorsa Anayasada işçiler lehine bir çok

maddeler mevcuttur. Hâlen çıkarılmamıştır. Onları çıkartın. Yok yapamıyorsa yaparım diye işçilere palavra savurmasınlar. Arkadaşlar bizim bildiğimiz ve anladığımız hükümet içerisinde hükümet olmaz. Teksif Sendikası bu kuvveti nereden almıştır. Anayasa çiğneniyor düzelterek diyorlar. Çünkü Teksif Sendikası hükümet uydusu bir sendikadır da o kuvveti kendinde hissediyor.

Arkadaşlar, sözlerime burada son verirken siz işçi kardeşlerimin yapılan referandumda Teksif idarecilerine vurmuş olduğunuz şamar-dan dolayı hepinize teşekkür ederim.

*Denetim Kurulu
Üyesi
M. Kemal Toprak*

MEKİK

Bir işçi lideri ve söyledikleri

Ahmet SOYER
YINE hareketli günlerdeyiz; Memleket, seçim atmosferine girmiş, partiler harıl harıl çalışıyorlar. Parti mensupları, kahve, park, bahçe nerde birden fazla adam bir arada görseler hemen memleket sorunlarında ki düşüncelerini onlara anlatma çabasına giriyorlar. Genellikle üçüncü devre toplu sözleşme müzakereleri bazı işyerlerinde henüz başlamış; bir kısmında başlamak üzere, pek azında da ya bitmiş veya bitmesi yakın. Böyle bir ortamda Türk-İş yöneticilerinin hareketleri ve beyanları titizlikle izlenir. Şimdi Türk - İş yönetiminde sorumluluğun yükünü taşıyanlara bakalım:

TÜRK - İş Başkanı Seyfi Demirsoy'un 7.5.1968 tarihli Cumhuriyet gazetesinde çıkan konuşması!

«- Bugün Türkiye'de işçi sınıfı köylüye oranla daha iyi imkânlarla kavuşmuştur. Türkiye'de işçi sınıfında va satı ücret (800) liradır. Bu (800) lirayı bir arada göremiyen köylü vatandaşlarımız vardır. Millî gelirden payımızı alıyoruz (P...P) ve Türkiye'nin mevcut şartlara göre hakları elde edip muha-

Ağır ve tehlikeli işlerden sayılan bu işyerinde asgarî ücret (10) liradır. Sanayi Bakanı bu ücretler en ufak bir artış yapılmasına kesinlikle engel olmuştur.» demektedir. bu böyle devam ederse grevin birçok fabrikalara yayılacağı ilâve etmektedir.

İki ifade arasındaki münasebete dikkatlice bakılmalı ve Millî gelir meselesi değerlendirilmeli.

ÖBÜR yandan Osman Soğukpınar'ın Başkentten belediye reis adayı oluşu üzerine Tunç, Soğukpınarı destekleyeceğini söylüyor ve «Türk işçisi kendisine güvenenlere layık olduğunu daima ispatlayacaktır» diyor.

BUNA, Türk - İş yönetim kurulu üyesi Ankara Mebusu ve Çimse İş Başkanı Hasan Türkay cevap veriyor: «Türk - İş ve ona bağlı kuruluşlar ananizamnamele ri ile yönetilir. Türk - İş'in son genel kurulunda kabul edilen ananizamnameye göre Türk - İş partiler üstü politika takip etmeyi ittifakla karara bağlamıştır.

Bu itibarla 8.3.1968 tarihli Milliyet gazetesinde Halk Partisinin Ankara Belediye Reis Adayı Osman Soğukpınar'ın Türk - İş tarafından

SENDİKADAN HABER

Mahmutpaşa Şubesine bağlı temsilciler toplandı

Geçtiğimiz hafta içinde Mahmutpaşa Şubemize bağlı temsilciler Genel Merkezde toplanmış ve Şubeye bağlı işyerlerinin durumlarını görüşmüşlerdir. Çok samimî bir tartışma havası içinde geçen toplantıda önce, Şube Başkanı MAHMUT ALKAN kısa bir açık konuşması yapmış ve bilâhare de hukuk müşavirimiz Av. ABDULLAH SERT'e söz verilmiştir. Sert, iş yasalarına değinerek hukukî açıklamalar yapmış ve işçilerin karşılaşmakta oldukları sorunlar hakkında genelleme yapmıştır. Son olarak konuşan Genel Başkan RIZA GÜVEN'in son gelişmeler hakkında da bilgi verdiği toplantı çok olumlu bir hava içinde geçmiş ve temsilcilerden buna benzer toplantıların sık sık yapılması istenmiştir.

★ Eyüp Şubemizde yenden görev bölümü yapılmış ve buna göre, başkanlığa Turan İkaç, Başkan vekilliğine Osman Erdem, Sekreterliğe İsmet Kasapoğlu, ve Saymanlığa da Şemsi Pişirdi getirilmişlerdir. Bu yeni görev bölümünün üyelerimi ze hayırlı olmasını dileriz.

★ Gene Pazar günü kardeş Lâstik - İş Sendikası'nın İzmit'teki Good-Year Lâstik Fabrikasında uygulamakta olduğu grevi yerinde izlemek üzere, Genel Başkan Rıza Güven ile diğer Yönetim Kurulu üyeleri İzmit'teki grev mahalline gitmişlerdir. Grevcilere başarılar dileyen sendikamız yetkilileri bu arada, Amerikalı işverenin tutum ve davranışlarına dair çok önemli bil-

şiiir şiiir şiiir

Zonguldak Agıdı

Bir kömür, bir uzak, bir kara, bir derin,
Ellerin, yeraltında yitmiş kocaman ellerin.

Yıllarca çalışırsın, gündeliğin on lira,
Açsın, susar kuyular bağıra bağıra,

Ko yamyassı ayakların balçık toprağa girsin,
Kim yürürse, öldürürler bilirsin.

Zonguldak, ölü iki, gecede gecede, diri bir,
Zonguldak bir Türkiye, bir aç Türkiye değil midir?

Tanrı yeryüzünüdür, bir pay düşmez sana.
Sen yeraltındasın, Tanrısızsın, anlasana.

Karanlıktır yıldızlara karşı aşağılara indiğin,
Aşağılarda sevdiğin, korktuğun, sevindiğin.

Dağ hak diye, kara elmas hak diye,
Bekledin çırılçıplak bir yıl daha, kazanılan dağıtılacak diye

Zonguldak, ölü iki gecede gecede, diri bir,
Zonguldak bir Türkiye, bir aç Türkiye değil midir?

Vardiya bitmiştir. Uyursun, gökyüzü uyanırken yüzüne,
Uzakım oğluna, karma, anana... öküzüne.

Oynamaz dedin, derinliklerde bir aç ayı,
Ne istedin, bölüşmek, gövdeler teriyle birikmiş parayı.

Yüzlerce yıl, yüzlerce yıl, avucundaki ermek alınmış
Ne istedin, çoluğunun çocuğunun sarı lokmasını aşağılardan.

Zonguldak bir Türkiye, bir aç Türkiye değil midir?
Zonguldak ölü iki gecede gecede, diri bir

faza etmesini biliyoruz. Hak larımıza razı olacağız.»

ÖNÜMÜZDEKİ toplu sözleşmelerde işverenler bu be yanları kalkan yaparak Sendikacıların karşısına çıkar larsa hiç şaşmamak gerekir. TÜRK - İŞ Genel Sekreteri Halil Tunç'un yaptığı basın toplantısının ağırlık noktasını ücret azlığı teşkil ediyor nitekim bir paragrafı ay nen (... Sümerbank'ın sahi bi bulunduğu Ordu Soya ve Filyos Ateş Tuğlası Fabrika larında toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşmaya varılamaması yüzünden grev ve gidilmiştir.

destekleneceğine dair beyanatının Türk - İş Genel Sekreteri Halil Tunç tarafından *sadır olacağına inanmamak tayım* şeklinde konuşuyor. **H**ASAN Türkey son kon greye kadar Türk - İş'in başkan vekilliğini yapan kişidir. Görüyorsunuz, basın yolu ile genel sekreterle çatışmaktan çekinmeden ortaya çıkmıştır.

BU üç liderin beyanlarındaki çelişmeler oldukça düşündürücüdür. Ayrılıklar ne den oluyor? Türk - İş hakkın da umumî efkârı şüpheye düşürücü davranışlar yapılmamalıdır.

giler almışlardır.

★ Yedikule Temsilcileri de kendi aralarında bir toplantı yaptılar. Toplantıda Genel Merkez yetkilileri hazır bulundular. Temsilciler kendi meselelerini tetkik edip sonuçlandırdıktan sonra Av. Abdullah Sert yeni sorunlar hakkında önemli açıklamalar yaptı. Genel Başkan Rıza Güven de sendikanın son durumu hakkında izahatlarda bulundu. Toplantı oldukça mutedil hava içinde geçti. Temsilciler memnun olarak ayrıldılar.

Mahmut Alkan

Sendikacılığın ilericiliği şart

Türkiyede çeşitli Sendikalara kayıtlı işçilerin büyük bir kısmı gerekli eğitimden geçirilmediklerinden, halen sınıfsal bilinçlenmeden yoksun kalmışlardır. Bazıları ise afyonlanarak eğitildiklerinden şartlandırılmışlar ve buldukları cemiyete ihanet eder hale getirilmişlerdir.

Bugün sendikamızın ne çeşit bir örgüt olduğunu, Sendikamızın ne çeşit bir siyasî görüşe sahip olması gerektiği bile şüphelidir. Henüz 100 kişiden 3 ünün bile işçi, Sendikayı kendisine zam sağlayan bir makine, Sendikacıyı ise bu makinenin parçaları olarak görmektedir. Bunda haksız da değildir. Çünkü yaşadığı ortamda ya bu şekilde afyonlanmış veya Sendikacılık kendisinde bu intibayı vermiştir. Çeşitli sendikacı dostlarla yaptığımız sohbetler göstermektedir ki, karşılıklı konularda Sendikamızın sol görüşlü kimse olması fikrindedirler, fakat bunu tabana indirmeye gelince bun

dan kaçınılmaktadırlar. Sebebini de üyelerin henüz kendi kendini tanıyamamış olmasında aramaktadırlar. Bugün üye, seçeceği insanda ne gibi niteliklerin bulunması icap ettiğini yüzde 50 siyle dahi kavrayamamıştır. İşte bunun için bir sağcı iktidar bizi idare edip aleyhimize işleyen kanunlar çıkartmakta, işte bunun için bir çok sendikacılar sağcı liderlerin elinde işçiye kan kusturmaktadırlar.

İşçi ilk evvelâ şunu iyi bilmelidir. Sağ hareket geriye dönük bir harekettir. Bu düzen içinde mevcut haklar elden alınır veya tutucu olup daha iyisini vermemek için çalışılır. Kısacası bu düzen bilişsiz işverenlerin arzu ettikleri bir düzendir. Yönetici olarak sendikaya seçilen sağcı bir idareci işveren parantezinde bir idareci olacağından, üyeye faydalı olamaz, bu idareciyi seçenler de kendileri ile çelişmeye düşerler, sol hareketse ileriye giden itici bir harekettir. Bu hareket içindeki düzende işçi

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

lehine haklar temini için mücadele edilir. Bunu temin edecek siyasî iktidarlar iş başına getirilir ve insanca yaşamayı temin için her türlü gayretten kaçınılmaz. İşte bunun için sendikacı ilericisi, yani sosyalist olmalıdır.

Tabii ki bu şekilde çalışmayay önelen yöneticileri işveren yani tutucu ve gerici güçleri temsil eden sağcılar, istemez. Seçilmemeleri için her türlü gayreti sarf ederler ve emellerine ulaşabilmek için iftirayı meşru görürler. İşte bunlara inanıp sınıfına hizmet aşkı ile hareket eden ilerici arkadaşlarına görev vermekten kaçınan üyeler en azından kendi kendilerine ihanet etmiş olurlar. eKndilerini yenileyen bazı sendikalar ve sendikacılar, üyelerini bu yönde eğiterek faydalı olmuşlardır. Fakat bu da kâfi değildir. Emekçi ileriye dönük bir oluşum içindedir. Bu oluşumu hızlandırmak ve fikri yön de gerekli malzemeyi sağlamak zaruridir.

Hüdaverdi TALAY

anayasa diyor ki

celal beyaz

ANAYASA MADDE : 47

İşçiler, işverenlerle olan münasebetlerinde, iktisadî ve sosyal durumlarını korumak veya düzeltmek amacı ile toplu sözleşme ve grev haklarına sahiptirler.

ANAYASA MADDELERİNİ okumaya devam eden Montacı Ahmet, 47 nci maddeyi okuyunca, presci Remzi Good - Year işçilerinin, bir yandan eski sözleşme ile elde ettikleri haklarını diğer taraftan bu haklara ek yeni haklar elde etmek için 25 Nisan gününden beri grev çadırına çıkan bu fedakâr arkadaşlarımızı desteklemek için bizde grev yapalım der.

Bu söze iştirak eden çizgici Hasan çok doğru olur. Tüm Lâstik işçileri iş-

lerimizi terk edersek, Good - Year sermaye bakımından ne kadar kuvvetli olursa olsun. Diğer bütün işverenler, Good - Year işverenine tesir ederler. O da işçi kardeşlerimizin haklarını teslim etmeye mecbur olur der.

Montacı Ahmet arkadaşlarına, malesef kanun buna mani Good-Year'da çalışan kardeşlerimizi desteklemek için diğer Lâstik işçileri işlerimizi terk edemeyiz. Buna diğer memleketlerde sempati grevleri diyorlar. O memleketlerde bütün işçiler toplu halde grev yapabildikleri için işverenler işçi haklarına daha saygılı olabiliyorlar. Ama bizim 275 sayılı kanun ayrı ayrı fabrikalarda çalışan işçilerin birbirlerini desteklemelerini yasaklamış.

Grev hakkı da kuşa çevrilmiş. Şu kanunu yapanlar acaba bizleri niye düşünmezler. Bizim kanunumuzda da sempatimi nedir bizlere de Good-Year işçilerini grev yolu ile destekleme imkânını verse idi. Bak o zaman Amerikalı işveren böylesine diretebilir miydi der.

B A Ş Y A Z I
R I Z A G Ü V E N

İŞÇİ OYLARININ ÖNEMİ ARTIYOR

(Baştarafı 1. de)

PARTİLERİN bu davranışları, işçi toplumunun büyük bir siyasî güç olduğunun açık delili, işçilerden bu kadar aday gösterilmesi büyük bir aşamadır. Fakat, siyasî partilerin bu oy parçalama taktikleri karşısında çalışanların oylarını kanalize etmek ve olumlu sonuca götürmekle yükümlü bulunan en büyük işçi örgütü, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu yöneticileri, partiler üstü politika maskesi altında büyük ihanet içindedirler.

PARTİLERÜSTÜ politika, yalnız siyasî partiler içindeki yararsız adamları mimleyip, onların kazandırılmaması için çalışmak anlamına gelmez. Bir an için böyle olduğu düşünülse bile, buna kimsenin gücü yetmez.

TÜRKİYEDE mevcut partilerin çoğunda, adayları seçen delegeler arasında işçi oyu yüzde 60 bile değildir. Gerçek bu olunca da, Sayın Halil Tunç'un kara listeye aldıklarını söylediği, Bakanın seçilmesine mâni olunamaz.

TÜRK - İŞ, gerçekten bir partilerüstü politika güdüyorsa; Anayasayı en çok benimsediğini ispat eden, işçi toplumunu gerçekten refaha kavuşturacak tedbirleri programına alan ve samimiyetle bunları taahhüt eden siyasî partilerden birinin kazandırılması için açıkça işçi oylarını kanalize etmek cesareti ile ortaya çıkmalıdır.

TÜRK - İŞ'in taklit ettiği; bu yüzden de büyük tarizlere uğradığı Amerika'da bile bu böyle yapılmaktadır. Bu bütün hür dünyada da böyledir. Yararsızları mimleme işi sonradan gelir.

KONFEDERASYON, seçimler arifesinde işçi toplumu için taahhüt aldığı siyasî partiyi desteklemeğe karar verdikten sonra, o parti içindeki yararsızları adaylığı kazanmalarını engellemek için tüm güçler seferber edilir.

AKSİ takdirde, her siyasî parti birkaç sivrilmiş partizan işçiyi listesine alarak işçi oylarının bir kısmı-

"Milli Gelir,,den payını alana bak

Bu Seyfi Demirsoy Bursa'ya gitti mi bir başka oluyor. Daha önce TÜMTİS'in Bursa'da - *Bir bakıma kaçak olarak* - yaptığı kongrede Bay Demirsoy, «Süleyman Demirel medarı iftiharımızdır. diyecek kadar coşkunuğa ermiş ve sendikacı mı yoksa iktidar partisinin sözcüsü mü olduğu hakkında ciddi tereddütler uyandırmıştı. Bu defa da aynı Demirsoy, hukukî varlığı yılan hikâyesine dönen TEKSİF'in Bursa Şube kongresinde şöyle konuşmuştur:

«Bugün Türkiye'de işçi sınıfında vasatî ücret 800 liradır. Millî gelirden payımızı alıyoruz ve Türkiye'nin mevcut şartlarına göre hakları elde edip muhafaza etmesini biliyoruz. Hak-kımıza razı olacağız.»

ŞİMDİ. Demirsoy sendikacı mıdır, yoksa partilerüstü politika kalkamı altında iktidar partisinin profesyonel sözcüsü mü?

Türkiye'de işçi sınıfının ortalama ücreti 800 lira imiş. Ha biraz daha şişirerek bunu 1800 lira olarak da söyleyebilirdi. Bay Demirsoy. Ağzı torba değil ki büzesiniz. Bu 800 liranın nereden çıktığını pek bilecek durumda değiliz. Belki de Amerikan yardımından nasiplenen araştırma uzmanları çıkarılmışlardır ortaya. Her halde palavra değildir!. Kaldı ki bu 800 lira ne işe yarar? «Hak-kımıza razı olmaya» mı? «Telkinatı kuvvetli» Bay Demirsoy bu defa yeni uyuşturma yöntemleri ile kürsülere tırmanıyor. Daha ne kadar sürer bu saltanat?

TEKSİF'in Bursa Şube olarak bordrodaki 360 liranın altını gözü kapalı imzalamak zorunda kalan bir yığın işçi vardır. Ve gene bilecekti ki 800 liranın satın alma gücü sıfırdır. Ama bir noktada kendi sınıfı ile keskince çelişerek komprador ağalarına rahmet okutacak derecede dolar yığınlarına gömülmüş sendikacı için böylesi çıplak gerçekleri görmek zorlaşır. Bir noktada emekçi sınıfına bekçilik ettiren emperyalizm - komprador ortaklığı, yerine hemencek başkalarını bulur. Mesele bu gibi rizikoları göze alabilmeye. Ama bu rizikoyu göze alacak babayığit nerde? İş-te... Bundan ötürüdür ki Bay Demirsoy «millî gelirden payımızı alıyoruz» demek zorundadır. Bu ve buna benzer demeçler, Demirsoy'un kendi eseri de değildir, üstelik. Kendisini ayakta tutanlar, teypi önce doldurur sonra da düğmeye baştılar mı, bülbül gibi söylettiler!

DEMİRSOY'un vereceği demeçlerde artık ciddiyet aramak da boşuna olmakla birlikte meseleyi hiç olmazsa «matrak» açısından ser-

TATLI - SERT

SATILIK KALP, SATILIK BÖBREK VAR (Baştarafı 1. de)

Bu urza tecavüz nasıl yapılmıştır?
Sadece mutlu azınlığın işine yarayan, yığınların sömürülmesini sağlayan şekli demokrasi uygulamasıy-la.

Vergi kaçakçılığı için sistemler hazırlıyarak, Tanrı'nın toprağını ağalara gashettirerek. İç ticaret, dış ticaret diye kapkaççı düzen kurarak. Sarı Sendikalar, bürokrat bir kısım sendikacılar yaratıp, partilerüstü sendikacılık yutturmacasıyla emek sömürterek. Emekle sermaye omuz omuza sloganıyla işverenlerin yararına bir çalışma düzeni kurdurarak.

Yalanlar, dolanlar, namussuzluklar, hırsızlıklarla urzma geçip kanunların düzenlerini kuranlar, bugün ömürlerini uzatmak için vatandaşın kalbine, böbreğine, yani canına da el atmaktadırlar. Kölelik sadece şekil değiştiriyor, daha kurnazca, daha bir yutturmayla tezgâhlanıyor.

Halka dönük yasalar yürüyecektir, halka dönük düzen ister - istemez kurulacaktır. Türkiye'de beş çocuklu baba alın terinin ücretiyle insanca yaşayacaktır. Böbreğini kendisi, kalbini öldükten sonra çocukları satmadan insanca yaşayacaktır.

Yakındır...

Şükrü Van kimdir?

(Baştarafı 1. de) hastahane koridorlarında kademelerinde çalışmış, 1952 müfterilerin kahrını çekmiştir.

Maltepe şubelerini bütün gücüyle desteklemiş, yardımları etmiştir. Daima işçi meselelerini, işçi çıkarlarını bütün meselelerin ve bütün çıkarların üstünde görmüş, temiz ve ilerici bir sendikacıdır.

TEKSİF'in İstanbul Merkez Şubesinin saymanlığını amatör olarak yapmış olan Şükrü Van'ın kadere bakınız ki yıllarca sonra bu temiz ve çileri mutlaka görevlerini

ni çaları böylece yasama organına götürülen işçiler orada ayrı ayrı partilerin adamı olarak birbirlerine düşürülür.

BÖYLESİNE yasama organlarından da tüm ulusa fayda gelmez.

GÖNÜL, 1969 seçimlerinde olsun bu mutlu sonucu görmek istiyor. Seçilen siyasî partinin aldatması pa-hasına da olsa.

RIZA GUVEN

Bu söz türk sendikacılığı için yüzkarası

(Baştarafı 1. de)

Geçtiğimiz Pazar günü Bursa'da Teksif Şube Kongresinde konuşan Türk - İş Başkanı Sayın Seyfi Demirsoy, birtakım büyük lâflardan sonra «Millî gelirden payımızı alıyoruz.» demiş ve bu söz gazetelere manşet olmuştur.

Cumhuriyet gazetesinin birinci sayfasında bu manşeti okuduğumuz zaman, «çok bile alıyorsunuz» diye cevap vermek geçmişti içimizden. Zira, kendisi ve arkadaşları ayda 5.000 TL. alıyorlardı.

Manşet altındaki kısa yazıyı okuyup, «Türkiye'de işçi sınıfında vasatî ücret ayda 800 liradır. Bu 800 lirayı bir arada göremiyen köylü vatandaşlarımız vardır. Millî Gelirden payımızı alıyoruz. hakkımıza razı olacağız.» cümlesini görünce ne söyleyeceğimizi şaşırдық. Önce bir sendikacı şunu iyi bilir ki, vasatî ücreti refah ölçüsü olarak göstermeye çalışanlar, üç kâğıtçı emek sömürücüleridir.

Şimdi Sayın Demirsoy'a

soralıml..

Günde 10, ayda 300 lira bürüt aşarî ücretle çalışan yüzbinlerce işçi midir Millî Gelirden payını alanlar?

Bunun için mi mahallî Asgarî Ücret Komisyonunca ücretlerine saatte 50, günde 400 kuruş zam yapılan İstanbul Tekstil İşçilerinin haklarının 931 sayılı Yasa'nın geçici (1) maddesi ile çalınmasına göz yumdunuz? Resmî İstatistiklerin açıkça ortaya koyduğu Milyonlarca işsiz midir Millî Gelirden payını alanlar?

Bu vasatî ücret rakamını nereden buldunuz?

Eğer bu 800 liralık rakam doğru ise, ayda 300 liraya çalışanlar, ile ayda 5.000 lira alan sizin gibiyük sen

diğer Bay Demirsoy sendikacı olsaydı, yahut da bira fabrikasındaki o sıkıntılı yaşantılarını unutmazaydı, o bol dolarlı komprador koltuğuna gömülmeseydi pek âlâ bilecekti ki kanunî asgarî ücretin altında yüzbinlerce emekçi çalıştırılıyor. Pek âlâ bilecekti ki ayda ikiyüz lira

dikacılar, 20.000 lira alan fabrika müdür ve idareci - lerinin aldıkları maaş toplamının. çalışanlara bölünmesinden meydana gelmiyor mu idi?

Siz, durup dururken «Millî Gelirden payımızı alıyoruz. Hakkımıza razı olacağız» diyen, Konfederasyon başkanına dünyanın hangi memleketinde rastladınız?

Bu sözü bir süre önce, Deri İş Genel Kurul toplantısında konuşan Çalışma Bakanı Sayın Ali Naili Erdem'in söylediği unutuldu mu sanıyorsunuz?

Bu açıklamaya rağmen, sözünüzün yanlış anlaşılmasını basına bildirmezseniz, bu beyanımıza ÇÜÜÜŞŞŞ... denir ancak.

mek gerekir, ortaya. Acaba, şu Demirsoy'un millî gelirden muradı nedir? Eğer, millî gelir derken, sendika aidatlarını kastediyor ise, Bay Demirsoy bundan payını bolbol alıyor demektir ki buna karşı söylenecek tek bir sözümüz yok. Hem bu anlamda yalnız «millî» değil, enter - nasyonal gelirden de bolca payını alıyor, Bay Demirsoy, Türk-İş'in çöplendiği dış yardımlar neyi gösterir? Eğer.. millî geliri bizim gibi o zaman Demirsoy düpe düz millî gelir olarak alıyorsa yalan söylüyor demektir. Çünkü millî gelir dağılımı arasındaki o 22.000'lik uçurumu görmeyecek kadar Seyfi Demirsoy gibi rahatlamamıştır, emekçi sınıfı.

BU, hesabı birgün nasıl olsa ve mutlaka verilecek olan yalandan kurtulmanın iki çaresi vardır; ilki «millî gelirden payımızı alıyoruz» lâfı yerine, «millî gelirden kıl payı alıyoruz» demek, ikincisi ve en önemli olanı da cebini, mideni, kursağını, bağırsağını Amerikan dolarlarına kesinkes kapamaktır. Şimdilik bu kadar...

Kâni ŞENGÜL

namuslu duyguları, davranışları istismara konu edilecek, bir noktada tüm suçlar kendi üzerine atılmaya çalışılacaktır. Oysa, yukarıda da do kunduğumuz gibi Şükrü Van, hiç bir zaman sendika parasına tamah etmediği gibi, bil'akis sendikaya her zaman maddî yardımlarda da bulunmuş, bunu en tabii bir görev olarak karşılamıştır.

TEKSİF'teki o meşhur zimmet, suüstimal senaryosunu ustalıklı hazırlayanların he men hepsi de Şükrü Van'la karşılaştıkları zaman «Sen pırlanta gibi adamsın. Senin hiç bir şeyin yok, olamaz da» demişler, ardından da kendilerine yakışan şekilde iftira çamurlarına bulamışlardır. Arkasından koşmuş, resimlerini çektirmiş ve kendi varakparelerinde teşhir etmişlerdir. Bütün bunlar namuslu sendikacıları bekleyen akıbetlerdir.

Ortalığı dolduran bu üçkâğıtçı sendika ağaları saltanat sürdükçe bu gibi çamurlamalar olacaktır. Müstahak olmadığı bir iftiralar yüzünden Şükrü Van rahatsızlanmış, 130 kiloluk ağırlık 95'e kadar düşmüş, aylarca

yapacaklardır! Şükrü Van, bir avuç sendikacı bozuntusunun lâfları ile o temiz ve namuslu yolundan sapacak değildir. Onu tanıyanlar müfteriler hakkında da kesin kararı mutlaka vereceklerdir. Yalan ve iftiralar ancak Şükrü Van'ın şerefini yüceltir.

1966
yabancı
roman
armağanı

ECE YAYINLARI : 1

JERZY KOSINSKI
BOYALIKUS
roman
ÇIKTI

